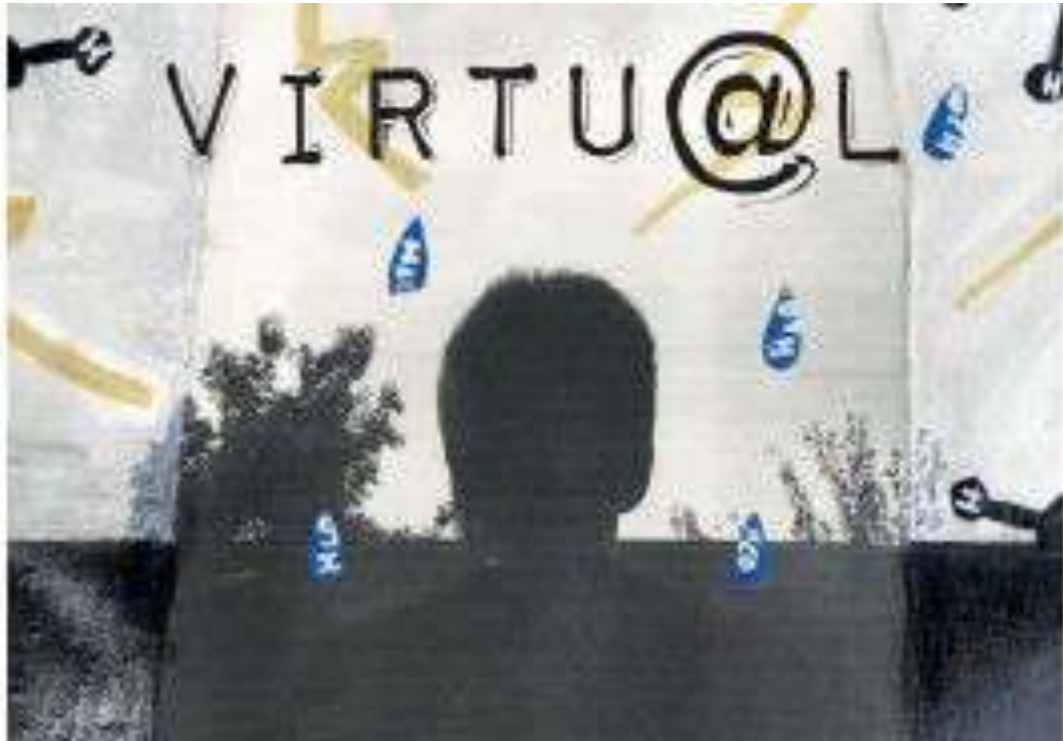

VIRTU@L

Cantata per a dos solistes, cor infantil
i conjunt instrumental

Música: Óscar Peñarroya

Lletres: Cèsar Aparício

Text: Óscar Peñarroya i Cèsar Aparicio

Instrumentació: Flauta, clarinet, saxo alt, trompeta,
trombó, percussió, bateria, contrabaix, baix
elèctric, piano i teclat.

Cantants: Alumnes de l'escola

Dia:

Lloc:

Nom:

Virtu@l

1. OBERTURA	
2. EL MÓN DIGITAL	3
3. EL BLUES D'EN MARCEL	8
4. LA CREACIÓ DE LA SARA	11
5. TOT EL QUE JO PUC FER PER TU.....	17
6. CORRE, SALTA	21
7. LA MÚSICA	23
7A. ARA FA DIES QUE NO PLOU	28
8. LA PLUJA	29
8A.EL PARÀMETRE DE LA HUMANITAT..	30
9. QUÈ FAIG?	31
10. ADEU	34
11. FINAL	35

2. EL MÓN DIGITAL

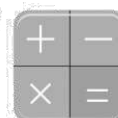
Marcel: *Benvinguts a L'Auditori.
L'espectacle és a punt de començar.*

Gina: *Recordeu que no es poden fer fotos amb flaix...*

Marcel: *I sobretot no us descuideu de silenciar els telèfons mòbils.*

Gina: *Quina cosa això dels mòbils, oi? Qui ho diria que en aquest aparell hi caben tantes coses!*

Marcel: *Com una calculadora...*

Gina: *Un despertador...*

Marcel: *Una càmera de fotos...*

Gina: *Una càmera de vídeo...*

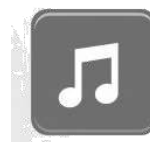

Marcel: *Una màquina d'escriure...*

Gina: *Un reproductor de música...*

Marcel: *Un bloc de notes...*

Gina: *Una estació meteorològica...*

Marcel: *Una brúixola...*

Gina: *Déu n'hi do!*

Marcel: *Aquest aparell fa de tot!*

Gina: *I pensar que tot està basat en uns i zeros...*

Marcel: *Uns i zeros?*

Gina: *Sí. Es veu que el llenguatge d'aquestes bestioles és el codi binari. Amb uns i zeros passes tota la informació, ocupi pocs megues o molts teres.*

Cor 1 i 4: *Uns i zeros,(x6) fins a l'infinit.*

Marcel: *Megues i teres?*

Gina: *Sí, home. Amb uns i zeros crees arxius que pesen més o menys i que es poden enviar a un altre usuari per la xarxa 3G o 4G, o fent servir wifi, o per Bluetooth...*

Cor 2 i 3: *Kas, megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres.*

Cor 1: *Uns i zeros,(x6) fins a l'infinit.*

Marcel: *Però quines paraulotes que dius...*

Gina: *I un dia t'adones que fas servir el mòbil hores i hores! Has de vigilar que no se t'acabi la bateria. I les dades! I en certs llocs, per no molestar, l'has de posar en mode avió o en vibració.*

Cor 3: *Wifi, Bluetooth, 3 i 4G, 3 i 4 i 5G..., Wifi, Bluetooth...*

Cor 2: *Kas, megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres.*

Cor 1: *Uns i zeros,(x6) fins a l'infinit.*

Cor 4: *Bateria, mode avió, dades mòbils, vibració...*

Cor 2: *Kas, megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres. Megues, gigues i teres.*

Cor 3: Wifi, Bluetooth, 3 i 4G, 3 i 4 i 5G..., Wifi, Bluetooth...

Cor 1: Uns i zeros,(x6) fins a l'infinit. Uns i zeros...

Marcel i Gina: Benvinguts al món digital!

Marcel, Gina i cor: Benvinguts al món digital!

Cor : Benvinguts al món digital!
Per a alguns, el món ideal.
Adeu a les cartes i als senyals de fum.
És l'era de la velocitat de la llum.
És l'era de la realitat virtual.
Benvinguts al món digital!
Per a alguns, el món més real.
Hi haurà algú que vulgui viure sota el cel
d'aquest món paral·lel?

Marcel: *És ben estrany, el món digital. És un món que no pots tocar
però que t'arriba per altres sentits.*

Gina: *I així, des de casa o des de qualsevol lloc amb connexió a in-
ternet, pots viure un munt d'experiències diferents tan sols
fent clic.*

Cor: Crea un avatar, converteix-te en un lleó,
o potser en tortuga.
Xerra i fes amics del Marroc o del Japó.
I juga! Sí! Aprèn a fer cuscús.
Aprèn anglès o rus. Trepitja la lluna.

Gina i Marcel: Crea un avatar, converteix-te en un lleó
o potser en tortuga.
Xerra i fes amics del Marroc o del Japó.

I juga! Sí! Aprèn a fer cuscús.
Aprèn anglès o rus. Trepitja la lluna.

Cor: Benvinguts al món digital! Per a alguns, el món més millor.
Explora la selva des del teu saló.
Compon melodies, com fa temps volies
No t'imagines tot el que hi pots fer.
És el paradís dels tímids.
Sigues qui vulguis ser.
Posa els teus propis límits.

Marcel: *Què vols dir?*
Que pots fer veure que ets una altra persona?

Gina: *Per exemple.*

Marcel: *Aleshores podria ser que estiguis xerrant amb algú que no sigui qui diu que és?*

Gina: *Podria ser.*

Marcel: *Quina por, no?*

Gina: *Ja. És que en el món digital les coses són com en la vida real. Fan gràcia o fan por en funció de com les facis servir.*

Cor: Qui vol llibres fets de paper?
Qui voldrà vinils ni CDs?
Un clic i pots veure el Club Super3.

Marcel: Benvinguts!

Gina i Marcel: Benvinguts!
Un clic i ja pots mirar el Club Super3.

Gina, Marcel i cor: Un clic i canvies si no et fa el pes.
Benvinguts al món digital!

Gina i Marcel: Benvinguts!

Cor: Tan humà com fer el bé i el mal.

Cor, Marcel i Gina: Tot penja d'un núvol:
Un núvol que ens fa de mirall
en un cel virtual.

Gina: Avui us presentem la història d'en Marcel, un nen com qual-sevol altre però que aquests dies no s'ho està passant massa bé. A l'escola alguns companys se'n burlen i això fa que ell hi vagi amb una mica de recança. A casa les coses tampoc no van gaire millor. De fet, hauriem de dir a les seves dues cases perquè el seu pare i la seva mare s'han separat i ara han d'anar saltant de pis en pis. Sa mare li ha regalat un mòbil. Ella diu a les amigues que és per tenir-lo controlat. Però el que més li agrada a en Marcel és passar-se hores al despatx de casa del pare perquè hi té un ordinador molt potent.

Marcel: Només hi ha un problema, a casa del pare: No suporto la cangur.

3. EL BLUES D'EN MARCEL

Cangur: Escolta, nen: que he de fer una trucada molt important! Ves a la cuina i berena!

Marcel: Em dic Marcel i ja no soc un nen.
Hi ha molta gent gran que no ho comprèn.
Tot pot ser cert i pot ser mentida.
Ser gran no et dona raó en la vida.
Tothom em diu que el mar és blau.
Tothom em diu que el cel és blau.
I jo sempre els dic: "Depèn..."

Cor: Avui he après a classe d'anglès
una expressió que m'ha fet pensar...

Cor 3 i 4: "I'm feeling blue."

Marcel: I'm feeling...

Cor 1 i 2: I'm feeling blue.

Marcel: I'm feeling blue.

Cor i Marcel: No vol dir que et sentis blau.
Simplement que estàs molt trist,
com quan el dia el veus gris
i vols que et deixin en pau.

Cangur: Nen! Ja has fet els deures?

Marcel: Ja els he fet!

Cangur: Doncs vine aquí, que te'n posaré més.

Marcel: Oh...

Marcel: Us he de dir que fa temps que a mi
el gris aquest m'agrada prou.
M'agrada el gris del mar a l'hivern.
M'agrada el gris del cel quan plou.
Tinc els pares separats. Ja fa un any.
I veig que estan un pèl estranys:
generosos i simpàtics...
I amb somriures diplomàtics...

Cor 1 i 2: Em sento gris...

Cor 3 i 4: Em sento gris...

Marcel: Em sento gris...

Cor i Marcel: ... com un dinar sense pastís.

Marcel: Un potent ordinador
té el meu pare al seu despatx
i malgrat que me'l deixa sempre...

Cor: ... em sento gris...

Marcel: ... quan se'n va...

Cor: ... em sento gris...

Marcel: La mama m'ha comprat un mòbil.
Diu que així ens podrem trucar
quan ens trobem a faltar.

Cor i Marcel: Però em sento gris
com un regal de compromís.

Marcel: És quan plou que estic feliç.
És quan ningú no vol sortir.
En llengua i mates soc un crac,
però això no em fa gens popular.
Hi ha brometes que em fan plorar
i l'esbarjo es pot fer molt llarg...
Quan plou no he de patir.
El pati és tot per a mi!

Cor: Avui he après a classe d'anglès...

Marcel: I'm feeling blue...

Cor: ... una expressió que m'ha fet pensar...

Marcel: I'm feeling blue...

Cor 3 i 4: I'm feeling blue...

Marcel: I'm feeling...

Cor 1 i 2: I'm feeling blue...

Marcel: I'm feeling blue...

Cor i Marcel: No vol dir que et sentis blau.
Simplement que estàs molt trist.

Cor 1 i 2: Com quan el dia el veus gris.

Cor 3 i 4: Quan vols que et deixin en pau.

Marcel: I tant te fa que el cel els sembli...

Marcel i cor: ... gris o blau!

4. LA CREACIÓ DE LA SARA

Marcel: *Tinc una trucada perduda de la Gina. M'ha deixat un missatge a la bústia de veu...*

Veu de la Gina: *Hola, Marcel. Com estàs? Soc la Gina. Ja sé que amb això dels teus pares no estàs d'humor però et truco perquè et volia convidar a la meva festa d'aniversari, com cada any. Hi seran tots els de la colla, eh? I ens faria molta il·lusió que vinguessis tu també. A veure si t'animes! Com portes l'examen d'anglès? La profe s'ha passat... Fins demà!*

(Comença a ploure. El cor pica de mans amb dos dits. Sona un tro.)

Marcel : *Plou... (A la cangur) Ara vinc. Pujo un moment al terrat!*

Cangur: *Ni parlar-ne...*

Marcel: *Fa mesos que no plou. És un esdeveniment meteorològic. Amb el canvi climàtic no saps mai quan tornarà a ploure.*

Cangur: *Que t'he dit que no!*

Marcel: *Argggh!*

(Sona un tro encara més fort. Plou més fort. Els cors 1 i 2 piquen de mans amb dos dits. Els cors 3 i 4 fan petar els dits.)

(Tot enfadat, en Marcel se'n va cap a l'ordinador i l'engega. No paren de sortir-li missatges amb anuncis.)

Anunci #1 - Cor: *Vols uns bons abdominals?*

Marcel : *Oh, no...*

Cor: *Pectorals esculturals?*

Marcel: *Pesats...*

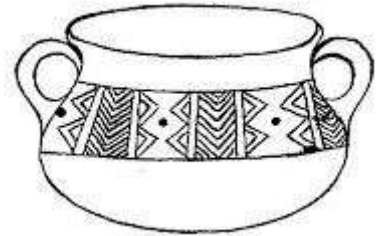

Cor: Quatre dosis setmanals.
Músculs monumentals!

Marcel: *Què puc fer perquè parin de sortir finestretes amb anuncis? El papa s'ha d'actualitzar l'antivirus ja...*

Anunci #2 - Cor: Eil Vols bols?
Tu! Vols bols?
Curs de terrissa "Vols bols?"
Vols unes tasses?
Vols bols?

Marcel: *Per a fer terrissa estic jo ara...*

Anunci #3 - Cor: Vols...

Marcel: *Calla! Un moment...*

Cor: ... intel·ligència artificial?

Marcel: *Crea la teva pròpia intel·ligència... artificial...*

Cor: Un assistent?

Marcel: *Necessites un assistent eficient?*

Cor: Un amic virtual?

Marcel: *Un amic virtual? Ostres...*

Cor: Crea la teva aquí.

Marcel: *Provem. A veure... Instal·lant aplicatiu d'intel·ligència artificial... Que guai!...*

Cor: Tria l'aspecte del teu assistent virtual:

Marcel: Molt bé... Característiques..

Cor: Gènere...

Marcel: Som-hi!

Cor: Cabells...

Marcel: Fet!

Cor: Ulls...

Marcel: Fet!

Cor: Nas...

Marcel: Fet!

Cor: Boca, orelles...

Marcel: Fet i fet!

Cor: Roba...

Marcel: Caram, quin programa més complet!

Cor: Veu...

Marcel: Tria la veu del teu assistent virtual. Si vols, pots fer servir com a model una veu humana preexistent.

(En Marcel torna a reproduir el missatge de veu de la Gina.)

Veu de la Gina: Hola, Marcel. Com estàs? Soc la Gina...

Marcel: 23 %...

Ubicant arxius nous...

35 %...

Veig que això es farà llarg...

No m'agrada seure i esperar!

39 %!

Processant...

Bufa! Sembla que ara plou més fort!

Crec que s'ha encallat... Ara no se sent cap soroll.

Ep! 55!

És com un camí sense retorn.

Cor 1: Uns i zeros (x6) fins a l'infinit

Marcel: Combinant els trets elegits...Què fa?

Cor 2: Megues, gigues, teres... Megues, gigues, teres...

Marcel: 70 %!

Cor 3 : Wifi, Bluetooth, 3 i 4 G...

Marcel: Això s'accelera molt!

Cor 4: Mode avió, bateria, vibració, dades mòbils...

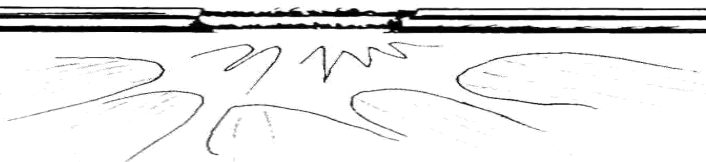
Marcel: 80 %! Instal·lant subrutines flexibles...

90! Accedint al sistema central...

(Llamp i tro. En Marcel s'espanta i li cau un got d'aigua sobre l'ordinador. Se'n va la llum.)

Cangur: *Ostres! Han saltat els ploms. Nen, no et moguis d'aquí!*

(Apareix un punt vermell a la pantalla. Al mòbil d'en Marcel, també hi apareix un punt vermell.)

Sara (amb la veu de la Gina): Hola! Com estàs, Marcel?

Soc la teva assistenta virtual.

Marcel: Uau! Com et dius?

Sara: Em dic Sara. En què et puc ajudar?

Marcel: Uf! Se m'acuden unes quantes coses, però no crec que les puguis fer.

Sara: Posa'm a prova...

Marcel: Saps fer deures? Deures d'escola...

Sara: Esclar. Per quina matèria comencem?

Marcel : Espera, espera... Potser més tard... Què més saps fer?

Sara: Soc una assistenta virtual de cinquena generació. Estic programada per a fer operacions de càlcul i per a opinar, preveure i aconsellar en funció dels percentatges de probabilitat aplicables en cada cas.

Marcel: M'agrada la teva veu.

Sara: A més a més, tinc implementades unes subrutines que permeten emmagatzemar dades noves i integrar-les en l'aplicació per crear noves subrutines que es poden fer servir en tasques posteriors.

Marcel: No sé si t'entenc...

Sara: Són algoritmes equivalents als processos humans de memorització, avaluació i reconfiguració. En dos mots: Puc aprendre.

Marcel: Com una persona?

Sara: No. Pensa que calculo molt més de pressa que una persona, i la quantitat de dades que puc emmagatzemar és infinitament superior a la dels humans.

Marcel : Això pinta bé... Com portes l'anglès? Tinc examen demà.

Sara: What can I do for you?

Marcel: Mola... Necessito una llista completa de verbs irregulars anglesos... Què més saps fer?

5. TOT EL QUE JO PUC FER PER TU

Cor: Faig recerques a la xarxa i trobo coses introbables.
 Trio i poso en ordre lògic arguments irrefutables.
 Un detall em dona pistes per treure'n conclusions.
 I quan m'assignen una tasca, arribo fins al fons.

Cor i Sara: Puc dissenyar-te una pancarta.
 Puc triar-te un bon xampú.
 Deixa'm explicar-te tot el que jo puc fer per tu.

Marcel: Com portes les fraccions?

Sara: Tu diràs...

Sara: Què més puc fer per tu?

Marcel: Què més puc fer amb tu?

Cor: Faig uns càlculs infal·libles: càlculs simples i complexos;
 creuo dades amb registres aparentment inconnexos;
 soc experta en termes tècnics que molta gent confon;
 resolc problemes matemàtics en menys de mig segon.

Marcel, Sara: resolc problemes matemàtics en menys de mig segon.

Cor i Sara: Puc demanar-te sushi o pizza;
 trobo gangues com ningú.
 Sé que et paralitza
 tot el que jo puc fer per tu.

Marcel : Sara, gràcies a la teva ajuda he tret un 10 en
 l'examen d'anglès.

Sara: You're welcome.

Marcel: Ets la millor!

Sara: Canviant de tema, ja han arribat les ulleres de realitat vir-
 tual que et vaig demanar.

Marcel: Ostres! I com ho has pagat, això?

Sara : Són de franc. L'empresa alemanya Wunderbrille te les envia dins la seva campanya de captació de clients. Què et sembla si ara mateix visitem els anells de Saturn?

Cor : Viatja per l'espai i el temps,
capbussa't en el foc del sol,
travessa un bon forat negre,
tria el teu estel i aixeca el vol.

Marcel: Uau, Sara! Això és al·lucinant!!!

Sara: Doncs espera't a veure El món de Farucàrun.

Marcel: És el meu llibre preferit!

Sara: Ja ho sé. Vols ser-ne el protagonista?

Cor: Segueix la pista d'un tresor,
esquiva l'ombra d'un voltor,
aprèn a fer uns encanteris,
repta el rei tirà. No tinguis por!

Marcel: He reviscut el llibre com mai.

Sara: Trobo que fas molt bé de Mag Gíring

Marcel: M'encanta aquest personatge. Amb la seva vareta pot fer de tot. Com tu, Sara!

Sara: No voldries fer de malvat bruixot?

Marcel: Vols dir que puc fer altres personatges?

Sara: Pots ser qui vulguis ser!

Cor i Sara: Tu pots ser protagonista d'aventures increïbles.
Jo puc dur-te amb les ulleres a milers de mons possibles.
Pots ficar-te enmig de zombis o pots volar amb un drac.
I tot això no em costa gaire. Estàs amb una crac.
Neda entre éssers d'aigües marines.
Juga en un bosc de bambú.
Tu no t'imagines tot el que jo puc fer per tu.

Passa de l'avorrida rutina.
Tria el teu plat d'un llarg menú.

Cors 3 i 4: No et caldran joguines...

Cors 1 i 2: Plana amb les gavines...

Cor, Sara i Marcel: Tu no t'imagines...

Cors 3 i 4: ... tot el que jo...

Sara: ... tot el que jo...

Cors 1 i 2: ... tot el que jo...

Marcel: ... tot allò que jo...

Sara i Cor: ... puc fer per tu.

Marcel: ... vull fer amb tu.

Gina: En Marcel ha quedat absolutament fascinat per aquest univers virtual. Cada dia, en tornar de l'escola, se'n va directe a l'ordinador del pare i es connecta al món digital. Cal dir que les seves notes han pujat d'una manera espectacular.

Marcel: És que no em passo el dia jugant-hi només. També el faig servir per a estudiar i aprendre.

Gina: És veritat que ens passem molt de temps enganxats a les pantalles...

Marcel: És que mola molt...

Gina: Però el dia té moltes hores i es poden fer moltes coses.

Marcel: Segur que no són tan divertides.

Gina: Ara que hi penso... (Mirant el públic) Saps que quan tota aquesta colla eren petits no hi havia internet?

Marcel: Ostres, és veritat! Que fort! Que són molt vells! (Al públic)
I què fèieu quan sortíeu de l'escola i el món digital encara no s'havia inventat?

6. CORRE, SALTA

Cors 1 i 2: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca! (x2)

Cor 3 i 4: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!

Cors 1 i 2: Res no m'agrada com anar
amb la colla al parc.

Cors 3 i 4: Passen les hores però jugar
no es fa mai llarg.

Cors 1 i 2: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!
Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!

Cors 3 i 4: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!
Corre, salta, mira, puja!

Cor : Vinc corrents i agafo el berenar.
No em paro gens, que vull jugar.
Quins amics vindran?
Jo hi vull ser. I tant!
Correm pertot, riem plegats
i caiem esgotats.
Jugant...
el temps s'atura sota un cel clar.

Cor (a cànon)
Vinc corrents i agafo el berenar...

Cors 1 i 2: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!
Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!

Cors 3 i 4: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!

Cors 1 i 2: Res no m'agrada com anar
amb la colla al parc.

Cors 3 i 4: Passen les hores però jugar
no es fa mai llarg.

Cors 1 i 2: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!
Corre, salta, mira, puja!

Cors 3 i 4: Corre, salta, mira, puja,
torna, baixa, gira, busca!

Cor: Vine i juga... ja!

7. LA MÚSICA

Marcel: Sara, posa'm l'últim disc dels Tieta d'en Rubèn. (Es posa uns auriculars.)

Sara: Fet.

Marcel: (Cantussejant) Obre els ulls. Ha sortit el sol... Oh, m'encanta aquest grup! Sara, a tu quina música t'agrada?

Sara: No estic programada perquè m'agradi cap música.

Marcel: Però amb quina música t'emociones més? Quina et fa ballar?

Sara: Jo no m'emocio. Jo calculo, dedueixo, penso.

Marcel: Quin desastre! La música s'ha de sentir, no s'ha de pensar! Va, que farem música plegats. Fem com a l'escola. Jo et faig una pregunta musical i tu me la respons.

Sara: No sé si t'entenc... (imitant l'entonació d'en Marcel)

Marcel: Tururú tururú... (La Sara queda en silenci.)

Marcel: Va, Sara! Imagina't que estem conversant, però amb música.
Jo pregunto, tu respons.
Xuba xudú durí...

Sara: Pa!

Marcel: Molt millor! Dua duà parara...

Sara: Dim dum!

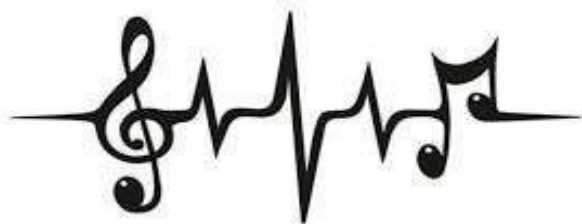
Marcel: Tim tum!

Sara: Ta!

Que divertit... Bàdum badim dimdé...

Marcel: Xuadú!
Sara: Duà!
Marcel: Pàrara!
Sara: Parararú!
Marcel: Zim zem zam zum!
Sara: Dua dua du bàdum!
Marcel: Dumba!
Sara: Dumbà!
Marcel: Xivap!
Sara: Xúvap!
Marcel: Badam!
Cor 1, 2 i Sara: Parararararà!
Cor 3, 4 i Marcel: Dua!
Cor 1, 2 i Sara: Duduà!
Cor 3, 4 i Marcel: Parararararà!
Cor 1, 2 i Sara: Bu!
Cor 3, 4 i Marcel: Xubidà!
Cor 1, 2 i Sara: Dua duà parara!
Cor 3, 4 i Marcel: Bàdim!
Cor 1, 2 i Sara: Badamdà!
Cor 3, 4 i Marcel: Xivap!
Cor 1, 2 i Sara: Xúvap!
Cor 3, 4 i Marcel: Badam!
Cor 1, 2 i Sara: Diru dirà dirú pararà!
Cor 3, 4 i Marcel: Diru dirà dirú pararira!
Cor 1, 2 i Sara: Tiru tira tiru!
Cor 3, 4 i Marcel: Xubidà!
Cor 1, 2 i Sara: Dabidú!
Cor 3, 4 i Marcel: Para daduru!
Cor 1, 2 i Sara: Du!

Cor: Sents com el ritme canvia?
Pica i segueix el seu pas.
Prova de fer la melodia i ja veuràs.
Deixa't anar per jugar amb les veus.
No en gaudiràs si no ens creus.
I llavors sentiràs l'harmonia...
Saps que t'envoles quan cantes.
Saps que t'encanta volar.
Obre les ales i viatja a un món llunyà.
Tria una terra o un altre temps
No passa res si no en saps la llengua,
que la música és la llengua més... universal.

Sara: Marcel, posa't les ulleres. Marxem de viatge! (En Marcel es posa les ulleres.)

Cor: (a la irlandesa)
1+2 Obre els ulls!/ 3+4 Obre els ulls!
Ha sortit el sol!
1+2 Obre els ulls, / 3+4 Omple't de llum,
que ja comença el dia!
Tot batega i es mou de nou.
Neix la veu per crear harmonia.
Quanta música dins de tu!
Canta el cor i la pell somia.

(a la Mozart).....
(En Marcel es treu les ulleres i va cap al piano. Toca la melodia de la mà dreta com si fos un concertista de piano.)

Cor: Obre els ulls! Ha sortit el sol!
Obre els ulls, que ja comença el dia!
Tot batega i es mou de nou.
Neix la veu i l'harmonia.

(rock 'n' roll)

(En Marcel es posa unes ulleres de sol i agafa un micròfon. Ell i la Sara ballen.)

Marcel: Obre els ulls

Cor: Obre els ulls! Ha sortit el sol!

Marcel: Obre els ulls!

Cor: Obre els ulls, que ja comença el dia!
Tot batega i es mou de nou.

Marcel: Batega, batega.

Cor: Neix la veu i l'harmonia.

Sara: M'encanta fer:

Sara i Marcel: Duba duba duba duba duba!

Cor: Quanta música dins de tu!
Canta el cor, la pell somia.

(aire oriental).....

(En Marcel i la Sara agafen uns ventalls i hi ballen.)

Sara: Va sonant la nova melodia.

Marcel: Una espurna que es fa cançó.

(tango).....

(En Marcel es posa una rosa entre les dents i balla un tango amb la Sara.)

Cor: Obre els ulls! Ha sortit el sol!

Obre els ulls, que ja comença el dia!

Tot batega i es mou de nou.

Neix la veu i l'harmonia.

Quanta música dins de tu!

Va sonant la nova melodia: una espurna que es fa cançó.

Canta el cor i la pell somia.

(cant africà).....

(En Marcel i la Sara ballen una dansa africana.)

Cor: Obre els ulls! Obre'ls!

Sara i Marcel: Mira! Obre els ulls!

Cor: Obre els ulls! Obre'ls!

Sara i Marcel: Mira! Obre els ulls!

(hip hop).....

(En Marcel es gira la gorra amb la visera cap enrere i fa beatboxing amb un micròfon. La Sara fa gestos de hip-hop amb les mans.)

Cor: Tot batega i es mou de nou. Neix la veu i l'harmonia.

(sardana).....

(En Marcel i la Sara es diverteixen molt ballant una sardana.)

Cor: Quanta música dins de tu!
Canta el cor, la pell somia.

Sara: Alerta! Què em passa? No puc fer càlculs.
No processo com abans i noto que em col·lapsen tantes dades...
I sento... Sento sorpresa i alegria... Sento vertigen i m'engresca tant...

Cor: Diu que la música calma...

Sara i Marcel: Calma... Calma...

Cor: Diu que la música empeny...

Sara i Marcel: Ens empeny...

Cor: Diu que la música ens ajuda a perdre el seny...

Sara i Marcel: Diu que fa perdre el seny!

Cor: Viure amb la música és divertit.
Diu que nodreix l'esperit.
Sara i Marcel: Apa! Bon profit!
Cor: I qui canta les penes espanta.
Sara i Marcel: Fuig, fuig! Bon vent!
Cor: Diu que la música abraça.
Sara i Marcel: Oh, i tant!
Cor: Diu que conserva els records.
Sara i Marcel: Quants records...
Cor: Diu que la música entendreix els cors més forts.
Sara i Marcel :Entendreix els cors... i amb poc d'esforç...

Cor: Diu que la música et pot portar
a llocs i a moments on ningú pot dur-te,
com si fos unes ulleres que et transporten
a universos irreals o virtuals
que no podem tocar amb la mà.

7A. ARA FA DIES QUE NO PLOU

Marcel: Ara fa dies que no plou...

Sara: Segons la informació del Meteocat, i creuant dades amb els satèl·lits de la NASA, puc assegurar-te que d'aquí a pocs segons començarà una bona tempesta.

(El cor fa percussió corporal per simular la pluja.)

Marcel: Ostres! Ja plou! Com m'agradaria pujar al terrat i sentir la pluja a la cara...

Sara: Doncs puja-hi!

Marcel: Què dius! La cangur no em deixarà.

Sara: Jo te la distrec. (Sona un telèfon.)

Cangur: Cuqui, què fas?

Oh, cuqui! Quines coses que em dius!

Mai m'havies parlat d'aquesta manera...

Cuqui!!! (Esverada) M'agrada molt aquest nou tu!

8. LA PLUJA

Cor 3+4: Plim...(x8)

Cor 1+2: Plom (x8)

Cor: Cauen a cops d'atzar.
Són com batecs petits.
Pètals i fulles ballen
ritmes i sons humits.
Gotes amb rumb cap al mar,
gotes que esclaten i callen...

Cor 3+4: Plim... (x8)

Cor 1+2: Plom (x8)

Cor: Érem al mig de l'estiu.
Vam caminar per turons.
Vam vorejar un riu.
Tots tres cantant cançons.
Gotes de pluja de cop...
Un llamp i un tro...
Sota la pluja somrèiem plegats,
agafats de les mans,
la mare, el pare i jo.

Cors 1 i 2 Tornen els llamps i els trons

Cors 3 i 4 Tornen imatges d'ahir.

Cors 1 i 2 Tornen moments més bons.

Cors 3 i 4 Tornen i es queden amb mi.

Cors 1 i 2 Plouen del cel, que es fon.

Cors 3 i 4 Ploren els ulls.

Cors 1 i 2 Ploren els ulls del món.

Cors 3 i 4 ... del món

Cor: Ets màgica!

Pluja que em treus el fum,

pluja que em portes llum,

saps com guarnir l'escena:

tornes i em ve sanglot.

Pluja que ofegues la pena,

pluja que ho rentes tot...

8A. EL PARÀMETRE DE LA HUMANITAT

Sara: Com és la pluja?

Marcel: És H₂O. Són molècules amb dos àtoms d'hidrogen i un d'oxigen.

Sara: No... Vull dir... què sents quan et mulles? ... quan respires l'aire humit? ... quan enfoneses els peus en un bassal?

Marcel: És com si jo mateix fos pluja i fos aire i fos bassal. És difícil d'explicar... Sara, què són aquests símbols que surten a la pantalla a dalt a l'esquerra?

Sara: Són els meus paràmetres d'aprenentatge.

Marcel: N'hi ha un que acaba de créixer un munt.

Sara: És el paràmetre de la humanitat.

Marcel: Sara, em portes a l'època del Cretaci? A classe ens han parlat del tiranosaure rex i el voldria veure en directe.

Sara: Fet. Viatjant cap al Cretaci...

9. QUÈ FAIG?

Sara: Marcel, tens una trucada. És la Gina.

Marcel: Que deixi un missatge al contestador. Ara estic jugant amb aquesta cria de tiranosaure.

Cor 1: Un, dos, tres! Pica paret! Un, dos, tres!
Un, dos, tres! Pica paret! Un, dos, tres!

Cor 4: xerrant sonorament

Cor 2 i 3: jugant a passar-se una pilota

Gina: Hola, Marcel... Hola... (A la colla) Nens, una mica més fluix, que no sento res!

(El cor afluixa el volum.)

Gràcies... Hola, Marcel. Que estem tota la colla aquí a casa meva... Veig que al final no t'ho has pogut arreglar per venir. Si para de ploure baixarem a la plaça a jugar a 'corresalta'... per si vols venir després. Ens agradaria molt. Adeu.

Sara: Ahir un mirall era un reflex. Les gotes eren gotes.
Ara tot és més complex. Ara no s'assemblen totes.
Si tens A i B, llavors C. Si tens C i D, llavors X és $S + T$.
Si J i K, llavors, paràmetres fora de rang...
Totes les gotes que ens mullen, totes arriben a port...
i cada gota arrossega un record que els anys recullen.
Si tens A i B, llavors C. Si tens C i D, llavors X...
Melodies que ressonen i es quedaran sempre aquí.
Aquí amb mi. Veig com els nens es belluguen,
com es despleguen al parc...
Es diverteixen corrent i saltant...
jugant en colla... Jo en conec un que s'amaga i que només juga amb mi...
I això... em fa dubtar... Si tens A i B, llavors C.

Si tens por de fer-li mal...
Jo segueixo els protocols que em configuren
i per tant li concedeixo el que em demana.
Ell no veu el que l'envolta, és feliç entre pantalles i s'oblida
de la gent que necessita per a créixer.
No s'adona del que deixa...
Si s'aïlla de les altres criatures per tancar-se en el confort
d'una bombolla,
tard o d'hora, quan intenti connectar amb el món palpable,
notarà que hi ha un abisme; quan entengui el que l'espera,
tant de bo que encara pugui fer-se enrere.
Quin desastre!
Quin dilema!
Ser humà és complicat.

(El cor 3 riu de forma suau i entranyable.)

Sara: Ser humà és un regal.
El que he de fer...
el que ha de ser...
m'encara amb un dilema
sense cap camí vàlid per a mi...

(Sona un telèfon.)

Gina: Hola, Marcel! Com anem?
Sara : (La Sara mou la boca però sentim en Marcel.)
Hola, Gina! Bé. Per molts anys!
Gina: Moltes gràcies.
Sara: (veu d'en Marcel) Com va la festa?

Gina: Molt bé. Ens ho estem passant bomba. Ara que ha parat de ploure sortirem a jugar al parc.

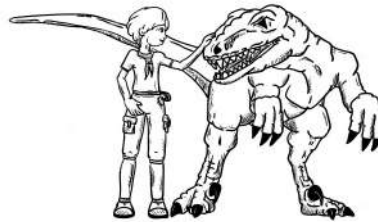
Sara: (veu d'en Marcel) Que bé! Que puc venir?

Gina: Esclar! Ens encantaria! Casa teva ve de pas. Si et sembla, et passem a buscar.

Sara: (veu d'en Marcel) Ah, perfecte! Us espero aquí.

(En Marcel es treu les ulleres.)

Marcel: La mare del tiranosaure no vol que jugui amb la cria... Quin mal geni que té!

Sara: Marcel... En aquest moment la Gina i la resta de la colla venen cap aquí.

Marcel: Què??!!

Sara: Li he trucat fent veure que eres tu i li he dit que volies anar a jugar al parc amb ells.

Marcel: (Enfadat) Com??? Per què ho has fet, això?

Sara: Passes massa temps al món virtual. Has de jugar amb els de la teva espècie.

Marcel: Però què dius! No n'has de fer res, tu! Tu ets la meva assistenta. No pots prendre aquestes decisions sense consultar-me abans.

Sara: Marcel, jo ho puc fer tot.

Marcel: Què has fet! Que no entens que no vull veure ningú? Vull tornar al Cretaci!

(Sona l'interfon: Zzzz...)

Sara: És la Gina. La cangur ha rebut una trucada del teu pare. Diu que et deixa sortir al parc.

Marcel: Sara... Em pensava que érem amics...

Sí, Gina. Ara baixo.

(En Marcel, amb recança i enfadat amb la Sara, surt de casa.)

10. ADEU

Sara: He entès que creixes quan dones.
He vist que amb presses fas tard.
He conegut les persones. He après a valorar l'art.
M'he encantat amb l'aigua clara, mirant la pluja i la neu.
Ara queda un repte encara: Ara toca aprendre a dir adeu.

Cor: Costa tant dir adeu... Costa tant dir adeu..
Costa tant dir adeu.... Adeu, Marcel...

Sara: Adeu... Toca aprendre a dir adeu-siau.

Sara i Cor: Adeu...

(Sona un tro molt fort i el punt vermell desapareix.)

Marcel: Ostres! Aquest llamp ha caigut ben a prop!

(De sobte, en Marcel té un cop de consciència i agafa el mòbil per parlar amb la Sara.)

Marcel: Sara... Sara! Que no hi ets? Sara!!!

Gina: Mireu: per fi ve en Marcel a jugar amb nosaltres!

Cor: Visca! Sí!

Gina: Vine, que juguem a corre-salta!

(En Marcel mira el mòbil amb cara d'espant. Després mira la Gina, que ha marxat corrents. Es fica el mòbil a la butxaca i la segueix.)

11. FINAL

Marcel: I aquí posem fi a la nostra història.

Gina: Gràcies a la Sara, en Marcel va recuperar l'alegria de compartir estones i jocs amb la colla.

Marcel: Però no us penseu pas que mai més vaig tornar a tenir contacte amb el món digital.

Gina: L'univers virtual ha vingut per quedar-se. I com dèiem abans

Marcel: Com tantes coses en la vida, és fantàstic si se'n fa un bon ús.

Gina: Així doncs, fem servir internet i els mòbils quan calgui.

Marcel: I quan no calgui, guardem les pantalles i visquem la vida, que només en tenim una, i si no hi posem atenció ens la podem perdre.

Cor: Tot fa pensar que això ja s'acaba:
un final cantat i alguna veu trencada.
Dos mons en un i una esquerda que els separa:
un badall de llum.

Un món que es deixa tocar i un món intangible.
On voldrem jugar? En quin ens toca viure?
Per què triar si els podem fer compatibles?
Tan propers i tan distants...

Marcel: Quin impuls estrany ens fa viure?

Gina i Marcel: Què ens fa (ser) tan, tan distants?

Cor: Corre, salta, mira, puja, torna, baixa, gira, busca! (x2)
Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!
Dos éssers vius i amb tant per conèixer.
Dos amics units i aquell desig d'aprendre.
Dos mons, un joc i milers de llocs per veure:
dues veus a to.

Marcel: Corre, salta, mira, puja!

Marcel i Gina: Torna, baixa, gira, busca!

Cor: Corre, salta, mira, puja, torna, baixa, gira, busca! (x2)
Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!

Cor: Què és més real? I què és més mentida?

Gina i Marcel: Què és més real?

Cor: Què ens fa més humans?
Què vol l'impuls que ens guia?
Buscar... volar...
fabricar bocins de vida:
tan humà com...
... com crear tot un món virtual.

Gina: Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!
Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!
Corre! Salta! Mira! Puja! Crea un bocí de vida!
Corre! Salta! Mira! Puja al món virtual!

Marcel: Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!
Corre, salta, mira, puja, torna, baixa, gira, busca!
Corre, salta, mira, puja, torna, baixa, gira, busca!
Corre! Salta! Mira! Puja! Torna! Baixa! Gira! Busca!
Crea un bocí de vida al món virtual.

Instagram

Judithlademusica

AQUÍ VA LA
MILLOR FOTO

#cantania2020 #virtu@l #schoolofrock #fontfreda
#experiènciamusical #concert #auditori

@Judithlademusica
Ver mi página de perfil

0
TWEETS

12
SIGUIENDO

1
SEGUIDOR

140

Twittear

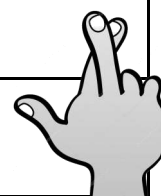
per recordar

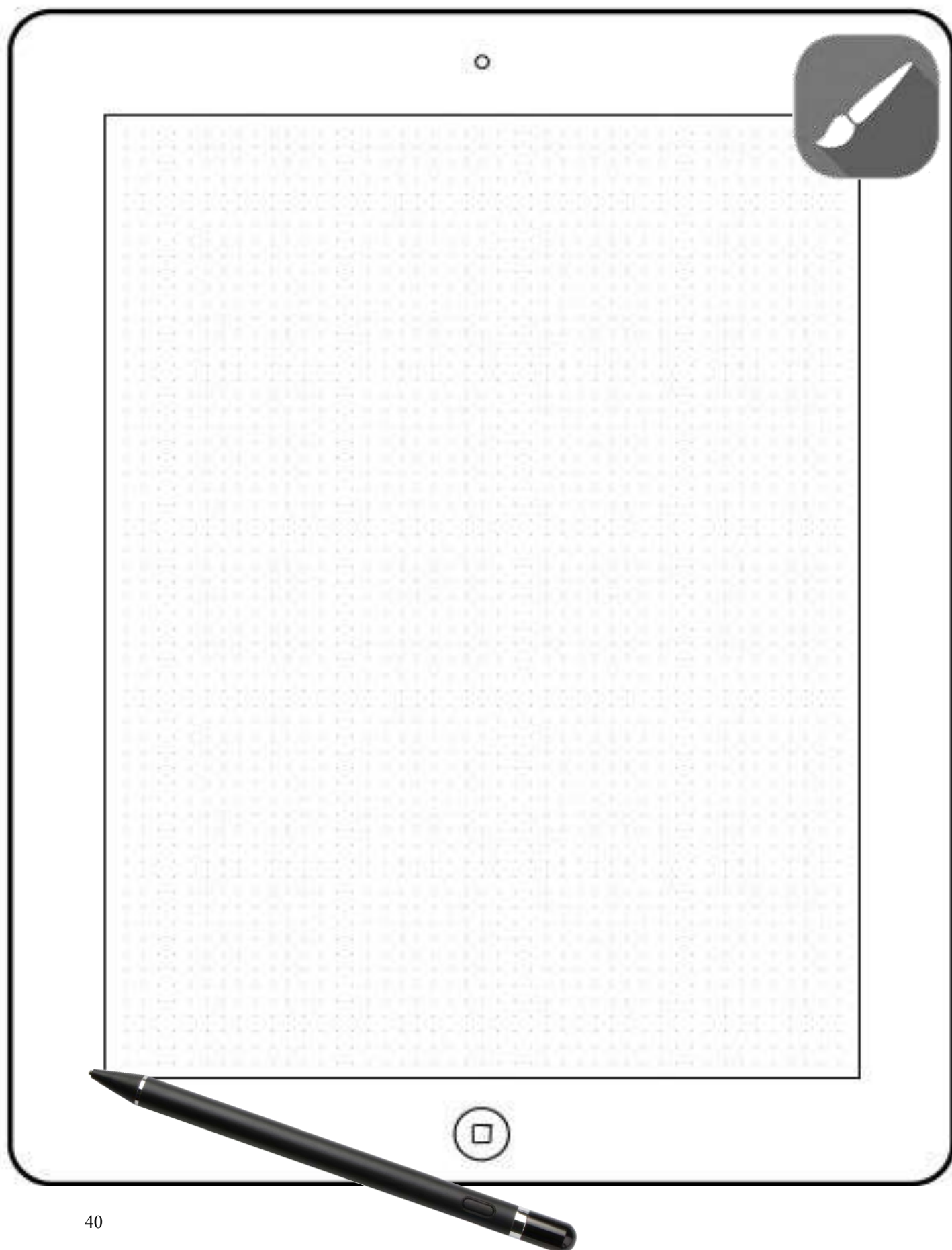

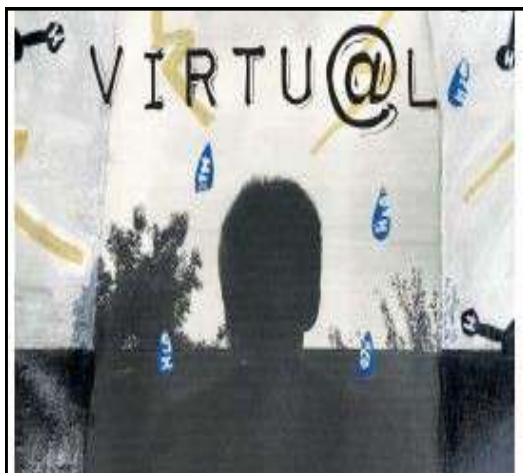
ENGANXA LA
TEVA ENTRADA

♡♡♡ LA LLISTA de coses a fer			DATA	ACABAT
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

Corre, salta
Virtu@l

⌂ Aleatorio

↺ Repetir

Les meves cançons preferides:

3

2

1

